

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Organizacija slovenskih denarnih zavodov.

(Spisal Ivan Lapajne.)

I.

Kakor je treba na narodnem in političnem polju dobre organizacije, tako tudi ne smemo na gospodarskem polju pogrešati dobre in sistematične organizacije. Za prosih dobrega gospodarstva, osebno za pospeševanje denarnega prometa imamo Slovenci dokaj denarnih zavodov: hranilnic in posojilnic, zavodov, kateri so, ali izključno ali večinoma v slovenskih rokah. Od narodnih hranilnic, pri katerih so poročstvo prevzele občine in okrajji, naj navajamo: mestne hranilnice v Ljubljani, Kranji in Novem mestu in okrajne posojilnice na spodnjem Štajerskem, v prvi vrsti „južno-štajersko hranilnico“, za katero je prevzelo več okrajev jamstvo, potem okrajne hranilnice v Slovenjem gradci, v Slovenski Bistrici in v Kozjem, katere niso v rokah naših nasprotnikov, čeravno od teh slednjih ne uradujejo še vse v slovenskem jeziku.

Slovenske posojilnice, katerih je že 83 (vsaj sta se dve ali tri že letos ustanovile), navajati po imenu, bi bilo odveč na tem mestu, na katerem smo se namenili govoriti le o njih organizaciji, kakoršna že obstoji, in kakoršna naj bi se še izvršila.

Slovenske posojilnice so in morajo biti osnovane na podlagi združnega zakona z dne 9 aprila 1873. Nekatere imajo svoja pravila urejena tudi po zakonih z dne 1. junija 1889 in z dne 14. junija 1894. Načela, po katerih so osnovane, oziroma pravila, katera so jim za vzor služila, so vzeta in posneta iz naukov in principov, katere so v tej zadevi širili v teku 20 let slovenski domoljubi, osebno načelnik in odbornik „Zveze slovenskih posojilnic“. Pri snovanju slovenskih posojilnic so namreč skoro povsodi obveljala uzorna pravila omenjenega društva, katero je bilo hvalevredno nekako srednjo pot nastopilo glede principov, katere sta v Nemcih širila snovatelja denarnih zavodov Raiffeisen in Schultze-Delitzsch. Le na Koroškem je pri nekaterih posojilnicah bolj obveljal Raiffeisenov

načrt, katerega se oklepajo tudi na Kranjskem snovatelji posojilnic v tistih krajih, kjer že obstoje posojilnice, in kjer dvojnih denarnih zavodov nikakor treba ni.

Poročstvo prevzamejo pri slovenskih posojilnicah pristopivši udje, kateri se s celim svojim premoženjem zavežejo ali samo z nekim delom. Vsled tega imamo posojilnice z neomejeno zavezo in posojilnice z omejeno zavezo. Na Štajerskem so razen jedne vse posojilnice osnovane na podlagi neomejene zaveze, na Koroškem isto tako razen dveh, na Kranjskem je obojih jednako število, na Primorskem je pa več posojilnic z omejeno, nego jih je z neomejeno zavezo. Posamezne slovenske posojilnice vodi ravnateljstvo (odbor, načelstvo), v katerem so 3 — 12 članov. Ravnateljstvo ima redne seje, pri katerih je poglavitni posel ta, da se novi udje sprejemajo in nova posojila, oziroma podaljšanje starih dovoljuje. Vsaka posojilnica ima tudi svoje nadzorstvo ali vsaj jednega ali več računskih pregledovalcev. Čez vso upravo čuva občni zbor, ki ima zadnjo besedo glede potrditve računov in vsega tega, kar sta načelstvo in nadzorstvo ukrenila. Sicer so pa posojilnice samoupravne. Državne oblasti nimajo pravice nadzorstva. Izjema je le pri tistih posojilnicah, katere se ravna po zakonu z dne 1. junija 1889. Pri teh posojilnicah imajo državne oblasti pa le tedaj to pravico, ako one niso pri kakem društvu, katero jih nadzoruje (n. pr. „Zveza“) in to samo glede tistih točk postave, po katerih one ugodnosti tega zakona uživajo.

Ali so torej slovenske posojilnice brez nadzorstva? Ne. Skoro vse slovenske posojilnice so se pridružile kat člani društva „Zveze slovenskih posojilnic“. To društvo je dajalo skozi nekaj let (10) slovenskim posojilnicam moralno podporo, s tem, da jih je v obče podučevala s svojim časnikom in letnim poročilom, in da jim je v posebnih slučajih svetovala, da se jim zlasti od državnih, osebno davčnih organov ni krivica godila.

Nekaj let (2—3) sem je pa to društvo prevzelo še drugo nalogo, namreč to, da po svojih nadzornikih na domu pregleduje poslovanje in ura-

dovanje vseh tistih posojilnic, katere so društveni člani, t. j. udje „Zveze slovenskih posojilnic“.

V obče je torej slovensko posojilništvo dobro organizovano. Popolnejša bi pa ta organizacija bila, ako bi se omenjeni „Zvezi“ vse slovenske posojilnice pridružile. Posebno bi pridružitve bogatih in trdnih posojilnic prineslo temu društvu materialen dobiček, s katerim bi bilo mogoče „Zvezi“, da bi redno nadzorovanje vseh slovenskih posojilnic vpeljala; takega nadzorstva so posebno potrebni novi in mladi zavodi. Upati tudi je, da se ta želja in potreba vresniči prej ko prej; kajti k temu utegne napotiti vse one posojilnice, katere se še s pristopom obotavljajo, zakonodajstvo samo. Prireja se namreč načrt postave, pe kateri bodo nadzorovane od državnih organov vse tiste posojilnice, katere niso pri takem društvu ali pri taki zadrugi, ki je vpeljala obligatorično nadzorovanje.

V Ljubljani, 10. aprila.

Volilna reforma. Prav jasno še ni, zakaj je izstopil Dipauli iz pododseka za volilno reformo. To je gotovo, da je pododsek vzprejel predlog, da naj se poniža toliko volilni cenz, da tudi po davčni reformi obdrže volilno pravico sedanji petakarji. Ta predlog je stavil Dipauli in so proti njemu glasovala tudi grof Hohenwart in knez Schwarzenberg. Poročilo, da se je knez Schwarzenberg izrekel za ta predlog, se ne potrjuje. Levičarji so pa predlagali, da naj se volilni cenz za sedanje volilne skupine poviša na deset goldinarjev. Nekateri listi trdijo, da se je ta predlog odklonil, drugi pa, da se je vzprejel in je šele vsled tega Dipauli izstopil iz pododseka. Ko bi se povišal volilni cenz na deset goldinarjev, bi ne zgubili le krščanski socialisti, temveč tudi konservativci lepo število mandatov. Seveda proti takemu predlogu morajo glasovati vsi konservativci razen veleposestnikov. Vsa stvar je pa še zavita v neko tajnost, kajti tudi Dipauli neče pojasniti prav, kaj se je zgodilo v pododseku, kar dokazuje, da se konservativci nikakor še ne morejo prav odločiti, da bi razdrli koalicio, ker se boje potem kake radikalnejše volilne reforme.

Listek.

Dvojno srečanje

Ruski napisal K. S. Barancevič.

Poletje sem sprovedl v nekem selu nedaleč od železnice v P-skeje guberniji. To je neznan kraj kakih petnajst do dvajset s slamo kritih koč, kojih stanovniki se bavijo s sejanjem konopelj, ki v tem kraju osebno lepo in dobro uspevajo.

Tu se nastanim, da odpočinem duševno in telesno. Često se je dogodilo, da sem ves dan ležal v travi, promatrajoč divno prirodo okrog sebe.

Neciga dne me iz mirnega promatranja vzbudi nek razgovor. Dvignem se nekoliko in opazim v grmovji dve postavi, možko in žensko.

Mladenič, kojemu nisem mogel videti v lice, ni imel pokrivala. Bil je samo v srajci in modrih hlačah. Stopal je poleg ženske, katerej je lahko položil roki na rame. Črte njenega lica, kolikor sem mogel videti, niso bile posebno lepe, ali nekaj privlačnosti je bilo v njih, opazala pa se je tudi neka nemirnost v njih. Temno oko blagega izraza je kazalo srečno in oddano ljubav prama mlademu človeku.

Zamogel bi naju kedo videti, spregovori on, in tedaj bi bilo slabo za-te.

Kdo bi naju tu videl, Stepo?

Utegnili bi otroci priti gob nabirat . . . Sploh nisva odbrala pravega časa, mrmra on bojazljivo. Sédiva in kramljajva še nekoliko, prosi ona. — Za sedaj nimam časa . . . Ali hočeš priti? Odgovora nisem mogel čuti.

Mladenič odide. Oprezno razmaknem veje grmovja in tedaj opazim mlado žensko, kako je stavila roko nad oči in začela gledati v daljavo, kjer se je v sinji modrini pokazivalo jedno selo. Na to krene proti njemu, ognivši se navlašč gozda.

Skoro za tem vstanem tudi jaz ter se napotim po brežuljku navzdol. Da dospem čim preje do sela, kjer sem stanoval, uberem pot po železničnem nasipu, stopajoč mej relsami. Ko pridem mimo stanice, opazim mladeniča v modrih hlačah. Plél je vrtne gredice s tako pazljivostjo, da mene niti ne opazi.

* * *

Nekako pred božičem pridem zopet v isti kraj. Na postaji stopim iz železnice. Do vasi je po cesti dvanajst vrst, po nasipu samo sedem.

Predstojnik postaje, bivši častnik in moj stari znanec, me srčno pozdravi. Predloži mi, naj stopim k njemu na čaj in pri njem prenočim. Jaz ne maram slišati tega hoteč še isti večer biti na licu mesta.

— Sam hoditi ponoči in o tem letnem času, mrmra stavec, ni samo lahkoumnost, ampak tudi glupost.

— Zdaj je ura jedenajst, za dve uri bodem doma, menim jaz.

— Morda čaka na vas žena z otroci? Lepa zabava, hoditi v taki noči dvanajst vrst . . . jutri vas hočem rano vzbuditi.

— Kedaj prihaja vlak, vprašam, spomnivši se nenadoma te nepravilike.

— Ali se bojite, da Vas doteče?

— Da!

— Moglo bi tako biti! . . . Vlak odhaja od tu ob dvanajstih, petinštirideset minut.

— Dobro, a jaz sem čez jedno uro na mestu.

— Na vsak način.

— Niste-li mislili na volkove?

— Nosim orožje pri sebi.

— Je-li smem videti?

Pokažem mu samokres. Stari gospod spregovori:

— To Vam bode malo pomagalo . . . Jednega ali dva ubijete, drugi pa vas bodo raztrgali na kose.

— Bržkone ne pride do tega! . . . V ostalem, — skrajni čas je, da odidem . . .

Zapnem krzno, denem klobuk na glavo in samokres v žep. Predstojnik postaje me spremi na polje.

— Krasna noč, vzkliknem, ko opazim jasno mesečino.

Dipauijev predlog je napravil mej koalicio veliko zmešnjavo. Vedelo se je že dolgo, da bode Dipauli stavil ta predlog, a pričakovalo se je, da bode čakal, da se vsaj reši drugo branje davčnega zakona. V tem slučaju bi bili liberalci in Poljaki brez skrbi odklonili ta predlog in davčno predlogo potem vzprejeli v tretjem branju, ne da bi za koalicio prišla nevarnost. K Dipauliju so pa šli Mladočehi in mu pojasnili, da naj takoj stavi svoj predlog, če hoče doseči svoj namen. Baron se ni mogel precej za to odločiti, a ko so mu povedali, da bodo sami stavili predlog, se je za to odločil. S tem je pa koalicio prišla v zadrego. Časa je še dovolj, da nasprotniki koalicije stvar pojasne prebivalstvu in je nevarnost, da to pritisne na poslance. Tudi mnogi liberalni volilci bi ne bili zadovoljni, če bi njih zastopnik glasoval za skrčenje volilne pravice. Do tretjega branja davčne reforme je še precej daleč in do tedaj se mej koalicio utegne zanesti še tako močen razruševalni duh, da jo vsa premetenost grofa Hohenwarta ne bode mogla ohraniti potrebne jedinstvi. Če se sedanjim petakarjem ohrani volilno pravico v sedanjih skupinah, bode to nemala zasluga Mladočehov.

Volitve na Dunaju. Duhovi se vsled protisemitske zmage na Dunaju še vedno niso pomirili. Sedaj je popolnoma jasno, da so tudi nekateri visoki uradniki volili protisemite. Celo penzionirani generali in dvorni svetniki prihajali so z odprtimi listi volit protisemite. Ljudsko mnenje se je na Dunaju sploh odvrnilo od liberalcev. To, da so tako visoki gospodje volili Luegerja, nekako dokazuje, da bi vlada tudi Luegerja predložila cesarju v potrjenje za dunajskega župana, ako bode voljen. To baš vzbuja največji strah dunajskih liberalcev in časopisi zaradi tega toliko kličejo vlado na pomoč in slikajo protisemite kakor prave prekucuhe, ki bodo vse kar preobrnilo na Dunaju. Protisemitizem slikajo za največjo nevarnost. Liberalci so sami prepričani, da bodo protisemitje že znali bolje gospodariti, kakor sedanji mestni zastop in da jih ne bode tako lahko mogoče izpodrinili.

Protisemitje na Moravskem. Na vseh postojankah napoveduje se boj nemškemu liberalizmu. Nemški časopisi po Češkem in Moravskem, ki so še nedavno trobili v liberalni rog, vidijo v izidu dunajskih volitev zmago pristnega nemštva. Od nekdanjih liberalcev morajo marsikatero bridko slišati. V Brnu, tej trdnjavi nemškega liberalizma, se organizuje zedinjena protisemitska stranka. Dr. Lueger in Schneider prideta te dni v Brno na velik shod nove stranke. Sedaj, ko je Dunaj zgubljen za liberalce, so se zanašali jedino še na Češko in Moravsko, a sedaj pa jim tudi že tukaj odpovedujejo in je pričakovati, da zedinjena levica pri novih volitvah dobi že jako malo ljudskih mandatov, ako se jej ne posreči izriniti petakarjev iz sedanjih kurij. Neki dunajski list se še baha, da bode v novi zbornici tudi še levica najmočnejša stranka, a če bode tudi res, bode pač le zaradi posebnih privilegij nekaterih volilcev. V veleposestvu in trgovskih zbornicah je pač liberalcem zagotovljenih nekaj mandatov, a ti mandati niso izraz mnenja prebivalstva.

Poslovim se s starim prijateljem, koji se vrne domov. V kratkem ostane železniška postaja daleč za menoj, a okrog mene se razgrinja s snegom pokrita planjava.

Odkrito priznam, da mi ni bilo najugodnejše pri duši v tej samoti, ter sem se gotovo kesal, da nisem služal predstojnika postaje, koji zdaj brezdvomno sedi v toplej sobi, srče čaj in puši lulo.

Ne traja dolgo in zmanjka ravnine. Na desno in levo se kakor mračna stena vzdiguje gosta šuma. Nehoté moram misliti na volkove in stresem se pri najmanjšem šumu. Da me ni bilo sram, bi se bil vrnil. Okrog mene je vzdihovalo, pokalo in šušteló toli neprijetno, da mi je to razburilo domišljijo ter se mi je dozdevalo, da tu in tam slišim zavijanje volkov.

Uprasnem užigalico in pogledam na uro. Deset minut preko dvanajst; še je manjkalo tri četrti ure do prihoda vlaka. Kolikor sem poznal okolico, sem računil, da mi je prehoditi še tri ali štiri vrste, da pridem do cilja. Z ozirom na sneg in vedno gostejšo temo mi je bilo treba najmanje jedno uro, da prehodim ta pot in da me preteče vlak. Ali po vlažnem snegu drsi vlak tako polagano, da se ropot koles začuje še-le v daljavi nekaj metrov. Radi tega mi ni preostajalo družega nego dospeti čim prej do prve postaje ter ondu počakati vlaka.

Veter se silno zaganja in začne pretvarjati v pravo sneženo viхро. Da si še tako napenjam oči,

Fuzija strank na Ogerskem. Vrše se pogajanja mej liberalci, liberalnimi secesijonisti in narodno stranko, da se združijo v jedno močno stranko. Nastop ljudske stranke je vse te stranke prepričal, da bi bilo zanje najbolje, če se združijo. Narodna stranka je novi katoliški ljudski stranki ravno tako nasprotna, kakor liberalna. Ker se pa spojenje more izvršiti le na podlagi nagodbe, hočejo odriniti grofa Apponyija, ki se je postavil v vojaških stvareh na nagodbi nasprotujoče stališče. Pripraviti ga hočejo s tem, da se odreče za nekaj časa notranji politiki, da mu dajo neko diplomatsko mesto. Grof Apponyi bode pa najbrž to mesto vzprejel, ker čuti, da nima kinalu pričakovati, da bi minister postal. Če se doseže sporazumljenje mej strankami, odstopi sedanja vlada in pride nekako koalicijsko ministerstvo iz raznih spojenih strank. Predsednik temu ministerstvu pa ne bode grof Khuen Héderváry.

Volilna reforma v Angliji. Angleška spodnja zbornica je sklenila neko neznatno premembo volilnega reda, ki ni brez važnosti. Dosedaj je bila v Angliji za izvolitev poslanca potrebna relativna večina. Voljen je bil, kdor je dobil največ glasov, naj je tudi dobil veliko manj kakor polovico oddanih glasov. Ožjih volitev niso poznali v Angliji. Tak volilni red je dolgo zadoščal, ker je Anglija imela le dve veliki stranki. Zadnji čas je pa nastopilo več novih strank in glasovi se močno cepijo. Tako je v zbornici že 12 poslancev, ki pri volitvah niso dobili nadpolovične večine, ki so prav za prav zastopniki manjšine. Liberalci se nadejajo, da bode jim prememba volilnega reda mnogo koristila. Delavska stranka bode marsikje postavila svoje kandidate in vsled tega bode marsikje pri prvi volitvi konservativni kandidat dobil največ glasov. Pri ožji volitvi se pa bodo združili liberalci in delavci in vrgli konservativnega kandidata.

Kitajci in Japonci. Poleg vojne odškodnine stavijo Japonci kot mirovni pogoj, da naj se prizna nezavisnost Koreje in da jim Kitajci odstopijo otok Formoso in mandžurski polotok Lido-tong. Kitajci bodo morali dati neomejeno dovoljenje za uvoz strojev in inozemcem dovoliti, da na Kitajskem grade tovarne. Jang-tse-kjang se otvori za ladije vseh narodov do Hung-Kinga. Nadalje otvore se za tuje ladije reke Sijen-kjang, Vusung in Shanghai. Mesta Hung-hing fu, Suhu-fu in Hang-hu-fu se odpro inozemski trgovini. Zase Japonci ne zahtevajo nobenih prednostij. Ozemlje, ki bi se otvorilo na ta način tuji trgovini, ima 200 milijonov ljudi. Če se vzprejmejo pogoji, nastopi v Kitaju v narodnogospodarskem oziru popolen prevrat. Japonci bodo seveda kot najbližja kulturna država se dobro okoristili tega prevrata. Kitajci bodo celo prisiljeni v kratkem iskati japonske pomoči. S časom začno Kitajci ravno tako napredovati kakor Japonci in se bode ves azijski vzhod emancipiral od Evrope in to hočejo Japonci.

vendar ne morem opaziti nobene luči. Poloti se me strah ob misli, da sem šel morda mimo postaje, ne da bi je bil videl.

Obide me globoka tuga, a resnično kesanje... Obstanem in strmim v noč. Tedaj se mi zazdi, da je z leve strani zasijala luč, a takoj zopet ugasnila. Napnem oči in užesa, kolikor morem. Ne čuje se družega nego zavijanje vetra in jecanje dreves. Čez nekaj časa se zopet pokaže luč in sedaj ostane nepremično na jednom mestu.

— Hvala Bogu! to je stražnica, vzdihnem in korakam dalje.

In res je bila to hiša železniškega nadglednika, precej velika, jednonadstropna zgradba, koje temni obrisi so se dvigali nad sneženo površino. Skozi jedno okno je sijal žarek svetlobe, koje sem bil preje opazil.

Vrata so odprta. Ko stopim v predsobo, zavaje mi nasproti topla sapa in duh ravnokar pečene kruha. Tipaje okrog sebe in tapaje dalje pridem v prostorno kuhinjo z obsežno, očrnelo rusko pečjo. Uhodu nasproti je stala dolga klop, pred njo miza in na njej oljnata svetiljka, koja je slabo osvetljevala sedečega stražarja. Pri peči je sedela žena, koje sem letos videl s Stepom. Zagrnjena je bila v velik plašč in ni obrnila pogleda od stražarja, ki je držal v roki komad papirja, po svoji prilici kakovo pismo.

„Radikalni velikošolci in narodna stranka!“

(Iz dijaških krogov.)

„Dulce est dissipere in loco!“ Mislila si bo kaka siva glava, glava, katera je osivela v boju za napredek domovine, prebravši uvodni članek nedeljske „Edinosti“. Celo mi stari se časi zmotimo, zakaj bi se jedenkrat — mladi ne nad nami. Vender se mora pa mladeniški ogenj jemati vedno v poštev in pomisliti se mora tudi, da, čim bolj je železo vroče, tem dlje ostane gorko. — Ali ne sme preveč pripekati, kajti — voda je v velicah množinah vedno pri roki.

Tudi sedaj mislim, da je ogenj „nekaterih“, zlasti po novejših dogodkih, malo preveč vzkipeł; dal le Bog, da ne bi naredil škode. Srce mi velevala sedaj, da i v mojem in v imenu mnogih somišljenikov nasprotujem najnovejšemu, nepričakovanemu nastopu dotičnih „nekaterih“. — Da nam Slovencem vremena niso bogsigavedi kako mila, je žalostna resnica, in gotovo je resnica tudi to, da so mnogo krive od g. dopisnikov našete nevihte. Brezdvomno tudi pristojna vsacemu narodnjaku, da izraža svojo kritiko nad provzročitelji teh neviht, prosta je vsacemu beseda, koje more zagovarjati, toda — vsaka stvar ob svojem času. Niti omenjati mi pa menda ne bi bilo treba, da „olikan“ človek ne sme nikdar prezreti takta, še manj pa „omikan“ discipline. Kdor pa ne uvažuje teh dveh fakt, ni samo politično nezrel, nego spada tudi kot človek, kateri je dosegel gotovo starost, mej „plebs“ v pravem pomenu besede, in masa je brez avtoritet le destruktiven element. Toliko o tem le mimogrede.

Napočila je sedaj v gibanju slovenskega naroda nova doba. Organizovala se je narodna stranka z naprednim programom, in kaj bo ta dosegla, kako bo ta postopala, to bomo šele videli. Že gosp. Ferjančič nam je opomnil, naj se s svojo sodbo ne prenačimo. Dunajsko napredno dijaštvo je poslalo samo svoje resolucije na shod zaupnih mož ter navedlo svoje težnje. Res, odgovora dolgo ni bilo, in zato smo se pritoževali in obsojali stranko; morda prehitro! Odgovor pa smo naposled dobili od izvrševalnega odbora. Stranka nam je ugodila in se torej z našimi resolucijami strinja; ker se pa strinja, hoče gotovo tudi kreniti za nas pot, kakeršno smo si naslikali v njih. Družega si nismo želeli, in gotovo je neodpušljivo, da sedaj „nekateri“, brez pooblaščenja vsega naprednega dijaštva, na njen rovaš opletajo okrog sebe.

Dogodek na Gregorčičevem večeru zove se v celi domovini velika netaktnost, gotovo še večja netaktnost je pa odgovor nepooblaščenih: „Če smo čakali mi 3 mesece, naj čakajo pa še oni 3 mesece“; to se imenuje tudi lahko otročje. Ker pozivlje tedaj narodna stranka napredno dijaštvo pod svoj prapor, na katerem je isto geslo, kot smo si ga stavili mi: „naprej!“, ne dvomim, da ga bodo, izvzemši malega števila, obkolili vsi. Naj se nam potem očita od nekaterih servilnost, ali priseganje v avtoriteto, ali še kaj družega, — mi hočemo ostati le svoji izjavi dosledni. Vedno nam je pa odprta pot, da krenemo, stopivši mej narod v drugo smer, ako bi nas varali naši upi. Dotičnim — generalom brez armade bi pa malo premisleka nič ne škodovalo, da si bodo razbili na zidu glavé, ako tako nadaljujejo, — — če se ne premislijo.

Sedaj pa še nekoliko o slavnosti. Gotovo bi bila izvrstno uspela, ako bi ne bilo tega neljubega dogodka. Slep je pa, kdor ne vidi škode, katero bo morala vtrpeti Slovenija radi tega. Toda kakor g. — n, upam tudi jaz, da se netaktnost onega okteta ne bo mnogo vpoštevala. Da pa ne smatrajo dotični dopisniki, (za koje bi bilo res jako umestno, da bi šli v Ribnico malo bon-tona priučiti se), svojega nastopa kot netaktnost, je sicer jako umljivo, ob jednom pa tudi žalostno, kajti prvič se je profaniral večer, drugič so se pa več ali manj napadali vabljeni gostje. Vzkliki: Oho! — domovino! — Kje je pa Ljubljana (ti sicer niso bili jedini), so kot besedice res brez velicega pomena, kako se jih pa vzklikne, in kako je poleg tega obnašanje, to ima pač svoj pomen. — Vsi smo bili v tem jedini, da se povprašajo naši voditelji o položaju, nismo bili pa jedini, da se je zgodilo to v tako neprimernem trenutku. Prepričan sem, da bi nam bili gotovo ustregli s kacam posebnim pogovorom. Kar se tiče dopisnika g. „—n“, moram priznati,

➤ Dalje v prilogi. ➤

da gotovo ni bilo lepo, ko je deloma poročal nesrečno, (vzlasti kar se tiče g. b. Ž.), vender pa prezro gospodje dopisniki pri prehladnem motrenji njegovih napak marsikatero svojo. Predno torej končam, bi jih posebno opomnil na neko malo nedoslednost. Do skrajnosti so namreč indignovani in „strogo se zavarujejo“, da se jih drzne napasti in kritikovati „mladenič“; ob enem pa oni sami na padajo naše voditelje, kateri jih i v starosti i v omiki prekašajo! —!

Svoje mnenje in mnenje mnogih sem torej povedal. Upam pa tudi, da to sedanje vreme ne ostane stanovitno mej onimi „Y—Z“ ti, saj zdaj smo v aprilu. Da vlada pa v glavah nekaterih vedni april, temu je najboljša priča, da je bil pred kratkim prvi njihov ideal, g. poslanec F., sedaj tako kruto napaden. n—.

Dopisi.

Iz Idrije, 8. aprila. (Narodni dom.) Nekateri časopisi so že poročali, da se namerava ustanoviti v Idriji poseben narodni dom, v katerem naj bi imela svoje prostore vsa Idrijska slovenska društva brez razlike strank. V to svrhu so se sešli zastopniki vseh društev na posvetovanje, katero je pa pokazalo že pri imenu doma nepremostna nasprotja. Ker pa je stvar velike važnosti, so ukrenili imenovanje zastopniki poprašati občne zbornice za mnenje. Prva je sklicala občni zbor „Kat. delavska družba“, katera je ukrenila, kakor poroča „Slovenec“, da ustanovi svoj katoliški dom, ko bode mogla, da pa na izvršitev te ideje sedaj niti misli ni še. Kakor je torej razvidno iz tega, „Kat. del. družba“ ne misli sodelovati pri ustanovitvi nameravanega doma, temveč ako sploh kdaj, sezidati hoče svoj katoliški dom. Občni zbor gasilnega (kot podporne) društva se je izjavil, da tudi ne sodeluje pri domu, ker se nada, da dobi potrebne prostore v mestni hiši, ko se sezida nova. Občni zbori drugih društev se pa baje niti sklicujejo ne. — Z ozirom na vse to, ukrenil je včerajšnji občni zbor „Delavskega bralnega društva“, da idejo vender-le poskusi uresničiti ter gleda na delavsko mesto Idrija ustanoviti „Delavski narodni dom“ v proslavo 50-letnice vladarstva presvitlega cesarja, da pokažejo in izrazijo tudi delavci svojo ljubezen in spoštovanje ter udanost do Nj. Vel., da dokažejo, da si radi kolikor možno odtržejo od svojega trdega, borega zasluzka, ko je treba proslavljati Njega, ki je tako modro in ljubezni polno celo polstoletje vladal našo širšo domovino. Zato je „Delav. bral. društvo“ ukrenilo v bistvu sledeče: Dom naj se postavi oziroma priredi v spomin 50-letnice vladarstva presvitlega cesarja Frana Josipa I., kar bodi razvidno iz plošče ali statuie v domu ali pred njim. Prostori doma se uporabijo za stanovanje „Delavskega bralnega društva“, pa tudi drugih društev in zadrug v Idriji, ako hočejo sodelovati pri ustanovitvi doma ter primerno nositi breme. V zadnjem slučaju dobe druga društva in zadruge na podlagi pogodbe solast ali nepreklicne stanovanjske pravice in soupravo. Razven društev in zadrug bodo imele v domu, po možnosti, stanovanje one potrebne vdove in sirote oziroma nasledniki, kojih roditelji so bili vsaj tri leta nepretržno člani katerega izmed društev, imajočih v domu stanovanjske pravice. Ako se pa „Delavsko bralno društvo“ razide ali razdruži, dobi njega last ali delež mestna občina, da uporabi prostore ali njih dohodke za omenjene vdove in sirote. — Stroški se ne morejo natanko preliminarovati, dokler se ne izve: ali, katera in v koliko bodo prispevala druga društva. Pokrijejo se pa z darovi, nabiranjem in prostovoljno obljubljenimi rednimi doneski. V svesti si pa, da posebno, ako bode „Delavsko bralno društvo“ osamljeno pri izvršitvi ideje, ne bode moglo lahko in kmalu nabirati potrebne svote, naj bode nabiranje nekako provizorično, ker ako se do konca leta 1897. ne nabere vsaj četrtine preliminarne svote, dobé prostovoljno obljubljene doneske vložniki nazaj, kajti potem je gotovo, da ideje ni možno uresničiti, a društvo noče, da bi bili redni ulagatelji na škodi. — Premoženje se mora upravljati popolnoma odločeno od društvenega premoženja. V to svrhu se voli poseben odsek. Društveni odbor in ta odsek se pooblašča ter se jima naroča, da delujeta v izvršitev te ideje, se skušata porazumeti z drugimi društvi ter skleniti z njimi pogodbe in po potrebi preurediti društvena pravila ter napraviti poslovnik. — To je bistveni načrt, po katerem misli delovati „Delavsko bralno društvo“. Nadejamo se, da najde stvar povsod mnogo požrtvovalnih podpornikov in prijateljev, da se kmalu uresniči ta v domovinskem in narodnem oziru pre-dobra ideja!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. aprila.

— (Veliki teden.) Palmarum je minil. Jutri se zavežejo zvonovi in začnejo se ceremonije velikega tedna. Knezoškof bo ob veliki mislenci posvetil za delitev zakramentov potrebna sveta olja,

v škofijski palači pa umival noge 12 starčkom. Po cerkvenem obredu bodo starčki v škofijski palači pogoščeni ter z denarjem in jedili obdarovani.

— (Pohujšani „Slovenec“.) Kadarkoli smo se drznili kakega preširnega duhovnika politično in javno delovanje kritikovati, vselej je planil „Slovenec“ na nas in kričaje tako, da je odmevalo po celi slovenski domovini, nas dolžil, da blatimo ves duhovski stan, da podkopavamo sistematično spoštovanje do duhovnikov, da sramotimo katoliško cerkev in spravljamo vero v nevarnost. Zavoljo vsakega vrabca v črni suknji je streljal na nas s kانونi, prav kakor da smo dotičnim gospodom z živega telesa trgali čast in poštenje in iz njihove kože rezali jermena. Sam se pa „Slovenec“ svojih načel ne drži. Menda ga je pohujšal naš list; sedaj si lasti pravico javno kritikovati delovanje in nehanje raznih duhovnikov, še več, celo v njih privatno življenje sega. Tako si je včeraj privoščil trnovskega dekana. Prav trdo ga je zgrabil, ker se je v njegovem privatnem stanovanju mej popoldansko službo božjo vršilo privatno posvetovanje raznih uglednih mož zaradi ustanovitve — mlekarke zadruge. Stvar ni bila javna, kakor so na pr. javni škandali tistega razupitega trnovskega hujšaka, kateri je sedaj svojega dekana skušal javno očrtniti kot pohujšljivca, v privatne stvari pa se nima nihče utikati. G. dekana nam ni treba braniti. Omenili smo to le, ker kaže, da so „Slovenčevi“ uredniki o svojih duhovskih dolžnostih kaj slabo poučeni. Gospodje uredniki „Slovenčevi“ čepé namreč na najspodnejšem klinu hijerarhične lestve in bi morali ponižno in s svetim strahom gledati na tiste, ki stoje nad njimi, na svoje predpostavljence, katerim so dolžni slepo poslušnost, tudi če ti morda ne ravna jo prav, tudi če se tako daleč spozabijo, da v nedeljo popoldne ustanavljajo mlekarke zadruge! To je predrzno rušenje potrebne discipline. Tega nikakor ni smeti dopustiti. Kaj si morajo ljudje misliti če, se kaplani upajo javno — kako že pravi „Slovenec“? — blatiti, sramotiti, zaničevanju izpostavljati itd. itd. katoliške duhovnike? Kdor se loti dekana, se loti naposled tudi škofa, prosimo torej poklicane kroge, naj premišljajo, bi-li ne kazalo „Slovenčeve“ urednike zopet poslati v semenišče učiti se najelementarnejših dolžnostij svojega stanu, zlasti pa o spoštovanju, katero so kapelani dolžni izkazovati dekanom?

— (Okrajni šolski nadzorniki.) Vsled odredbe naučnega ministerstva so dobili izmed nedavno imenovanih okrajnih šolskih nadzornikov nekateri za funkcijsko dobo dopust, da se morejo posvetiti izključno le šolskemu nadzorstvu. Ti so gg.: c. kr. profesor Zupančič in nadučitelji Gabršek, Jeršinič, Kragel in Tuma.

— (Občinski svet ljubljanski) je, kakor smo že javili, dovolil tudi za letoš znesek 300 gl. v namen, da se pošlje primerno število ubožnih, škrofuloznih otrok v morske kopeli v Gradež. Prošnje za podporo iz tega kredita je vložiti do 1. maja pri mestnem magistratu.

— (V odbor zveze slovenskih kolesarjev) bili so poleg že naznanjenih še naslednji gospodje voljeni: Josip Abram iz Trsta tajnikomim namestnikom Ferdo Sajovic iz Trsta blagajnikomim namestnikom in dr. Fr. Mayer iz Celja odbornikom za Celje. — Poverjeniki posameznih krajev se bodo še naznanili.

— (Dolgoprsteži na sejmu.) Tudi na današnjem tedenskem sejmu izvršilo se je več tatvin, ki pa vse po svoje dokazujejo, da se bližajo velikonočni prazniki. Tako je n. pr. v šolskem drevoredu Marija Kmetič (menda le fingirano ime), baje posestnica iz Komende pri Kamniku, ukradla nekemu mesarju največje svinsko pleče, ter hitro odšla. Ko pa so jo zasačili, izgovarjala se je, da je pleče hotela pokazati svojemu gospodarju, preden ga kupi. Tatvica izročila se je okrajnemu sodišču, kjer pa najbrže ne bode imela plečeta o Veliki noči. Neka druga ženska skušala je ukrasti dva zlata prstana pri zlatarju Šparovicu, kar se ji pa ni posrečilo.

— (Skesan tat.) Soprog restavraterja Lorenca z Jesenic na Gorenjskem bila je včeraj opoludne v prodajalnici Tereze Novotny v Gradišči ukradena denarnica z 260 gl. Neznani tat pa se je kmalu skesal svojega dejanja, kajti okolo 5 ure popoldne prinesel je neki postrešček v papir zavito denarnico z vsem denarjem vred gospej Novotny, češ, da mu jo je pod Trančo izročil neznani mlad mož z naročilom, naj jo njej nese. Denarnica

izročila se je takoj okradeni gostilničarki, ki pač ni več upala, da bi kdaj še dobila svoj denar. Kot tatvine sumljivo aretovala je mestna policija neko natakario brez službe, ki je v kritičnem času bila navzoča v omenjeni prodajalnici.

— (Vreme) se je včeraj in danes po silnem vetru nedelje in dežju ponedeljka ustanovilo in imamo najkrasnejše spomladanske solnčne in jasne dneve. Izginili so skoro povsod poslednji sledovi zime, le semtertja se vidijo v senčnih kotih po mestu še umazani ostanki snežnih barikad, katerih bode pa tudi skoro konec, če ne drugače pa s pomočjo blagodejnega solnca.

— (Povodnji.) Dolina pri Velikih Belcah v litijskem okraju in trebanjska dolina v novomeškem okraju sta preplavljeni. Prebivalci v teh dolinah ležečih vasi so morali bežati. Nesreča se doslej še ni nobena pripetila, škoda na poljih pa je velika, ker je ozimina bržkone uničena.

— (Nesreče.) Ponesrečila sta 7letni dečak Janez Kozlaker v Starem Selu pri Tuhinu, kateremu je hloď strl glavo, da je nesrečni dečak bil takoj mrtev in 15letni posestnikov sin Fran Osolin v St. Vidu pri Prevojah, ki je padel tako nesrečno pod teško obložen voz, da je umrl malo ur pozneje na lici mesta.

— (Ptujski občinski svet.) silno užaljen, da je okrajni odbor protestoval zoper proslavljanje Bismarcka, je predvčerajšnjim sklenil izjavo, s katero protestuje zoper to, da se slovenski okrajni zastop umešava v notranje mestne stvari. — Klasično!

— (Važne premembe v Istri.) „Il Mattinu“ poročajo, kakor pravi, iz dobrega vira, da je kot bodoči deželni glavar za Istro določen bivši profesor na Terezijanišču na Dunaju dr. Cogliavina sedanji župan v Čresu. Zajedno poroča isti list, da se deželni zbor in okrožno sodišče rovinjsko premestita v Pulj. Vse te odredbe da so posledica znanih dogodkov v deželnem zboru isterskem. Sploh hoče vlada osredotočiti v Pulju vso politiško upravo Istre, koje mesto je najprikladnejše za nadzorovanje po podrejenih jej organih in so tudi občila veliko prikladnejša.

— (Izlet poslancev v Istro in Dalmacijo) Tako se more nazvati izlet, ki so ga nazvali „Izlet v Dalmacijo“ in kojega se udeležujejo člani gosposke in poslanske zbornice: Poljaki, Čehi, Nemci, kouservativci in liberalci, jeden Italijan (Burgstaller) in jeden Hrvat (Spinčić). Poslanci so prošli vso Istro, od Hrpelja do Pulja. Zanimali so se jako za zemljo in za narod, in videvši Kras in kamenje, čudili so se, kako ta narod more živeti in od česa. Drago nam je, govorili so, da smo došli semkaj, kajti že iz tega, kar smo videli, napravimo si lahko pojem, kako siromašna je ta zemlja in kako potrebuje podpore. Podpirati in zagovarjati hočemo prošnje za podpore. Rekli bi, da v skoro 100 letih se ni ničesar storilo za povzdigo blagostanja naroda, zlasti v notranjem delu. Čudili so se tudi, nadaljevaje pot na parobrodu iz Pulja proti Dalmaciji, goličavam kvarnerskih otokov Čresa, Lošinja itd., ter povpraševali so, kako ta narod živi. Mnogi so do nekih dob živeli od morja. Nekoji so počeli, ne, niti počeli niso pridobivati od vinstva, ampak založili so svoje glavnice za vinogradiče; ali prišla je trtna uš, ki jim je uničila še to nado. Od tedaj iščejo drugih načinov življenja ali tudi teh se jim celo ne dopušča in stavlja jo se jim za preke, da ne morejo dobivati onih koristij niti od gozdov niti od živine, koje bi lahko imeli. Hotelo bi se, da se povsodi postopa po jednom in istem kopitu namreč, kakeršno je dobro za alpe, in nikakor nočejo sprevideti, da vsako kopito ni dobro za vsako nogo. A če bi tudi to veljalo: morala bi sedanja generacija pomreti od glada, da bi potem mogla živeti bodoča. V Pulj so došli poslanci nekoliko kasneje ter odšli nekoliko preje, nego je bilo določeno. Le v naglici so prehodili mesto ter si ogledali amfiteater in arzenal. Pri dospelvu v Pulj jih je pričakovalo nekoliko častnikov mornarice, ki so spremljali poslance. Bil je tu tudi odvetnik dr. Rizzi, ali menda le kot državni poslanec, ne pa kot mestni župan, kajti bil je čisto sam. Došlo je tudi nekoliko poznanih slovenskih rodoljubov in dva Hrvata, ki so bili toliko prijazni, da so spremljali dve skupini poslancev. Da zadobe nekoliko pojma o vojnih ladijah, odpluli so z ladijo „Vorwärts“, ki jo jim je dal Lloyd na razpolaganje, pred Fazano, kjer je bilo zasidranih šest največjih vojnih ladij. Obkroživši vojne ladije, kjer so bili pozdravljeni od častnikov in moštva, odpluli so v Dalmacijo in se čez Reko peljali v Trst.

— (Krst parnika Habsburg) se je vršil včeraj popoldne v Trstu. Vreme je bilo krasno in je privabilo blizu 30.000 ljudi na mesto, kjer se je vršil krst. Ob 9. uri popoldne sta prišla nadvojvoda Štefan in kumica nadvojvodinja Marija Terezija. Na rezerviranem prostoru čakali so zastopniki Lloydja s predsednikom baronom Kalchbergom na čelu, trgovinski minister Wurmbbrand in mnogo poslancev ter višji javni funkcionarji. Predsednik Lloydov je pozdravil nadvojvodinjo in se jej zahvalil, da je prevzela kumstvo. Potem je nadvojvodinja pritisnila na električni gumb, da se je razbila ob ladji viseča buteljka šampanjca, na to pa je krasni

parnik zdrčal v morje. Ko sta se nadvojvoda in nadvojvodinja peljala v „villo Necker“, kjer sta se nastanila, jima je prebivalstvo prirejalo srčne ovacije. Parnik „Habsburg“ je eden največjih, kar jih ima Lloydova družba.

— (Za izseljence.) Italijansko ministerstvo je odredilo, da se vsem tujim izseljencem, ki na meji ne morejo izkazati, da imajo potrebna sredstva za prevoznjo iz Genove v Brazilijo, zabrani prestopiti čez italijansko mejo in da se jih zavrne nazaj. Tako se je te dni zgodilo v Pontebi večji družbi galiških izseljencev, ki so se morali vrniti, odkoder so prišli.

— (Nesreča.) V soboto popoldne je padel pri zgradbi novega zagrebškega gledališča 23 letni zidar Josip Egartner iz Celja z odra ter se je težko poškodoval. Odnegli so ga v bolnico.

— (Razpisane službe.) Mesto poštnega odpravitelja pri novoustanovljenem poštnem uradu v Trzinu v krškem okraju. Letna nagrada 150 gld. in 40 gld. uradnega pavšala. Jamščine je položiti 200 gld. Prošnje v 3 tednih poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu v Trstu. — Pisar pri okr. sodišču v Radovljici z mesečno plačo 35 gld. se vzprejme takoj.

* (Povodnji na Ogerskem) so velikanske. Szegedin je v nevarnosti, zakaj Tisza je že tako narasla, da nastane lahko vsak čas povodenj. Vasi Szerb in Peczka je pa voda že uničila. V Peciki je 340 hiš pod vodo, mnogo se jih je že podrla, v vasi Boka pa je voda razdejala vsa poslopja. Mnogo ljudi je že utonilo. Tudi pri Pančevu je voda razdejala tri vasi; 2000 oseb je izgubilo vse in otelo samo življenje.

* (Lakota v Bosni.) Kakor poroča „Posavska Hrvatska“, je v bosenski Posavini nastala lakota. V nekaterih bišah nimajo ljudje prav ničesar jesti. Jeden mož je umrl v neki vasi od gladi. Že pozimi je bila beda velika, zdaj pa so povodnji jo še povečale. Vsa okolica okoli Bosenskega Broda je preplavljena in je videti le strehe iz vode in dimnike tovarnen. Ljudstvo je moralo pobegniti na tostranski breg.

* (Hajduštvo v Srbiji.) Odkar je na krmilu zopet razkralj Milan, cvete v Srbiji hajduštvo prav kakor za turških časov. Te dni je neki trgovec s svojo materjo potoval v Berkovac. Na potu prav pred njegovim domom sredi Berkovca ga je napadla hajduška četa, ga zaprla v njegovo klet, pomorila rodbino in posle, trideset oseb, in odnesla 20.000 dinarjev.

* (Nesreča.) Za bodočo razstavo v Nižnem Novgorodu se delajo že zdaj priprave. Pri zgradbi necega velicega hotela se je podrla četrto nadstropje in velik stolp in je bilo zasutih 30 delavcev. Iz razvalin so izrekli 16 mrtičev, ostali so bili večinoma težko poškodovani. Graditelj Ivanov se je vsled te nesreče ustrelil.

* (Nova senzacionalna pravda.) Čitateljem je gotovo še v živem spominu senzacionalna pravda zoper gospo Joniaux iz Antwerpena, katera je bila tožena, da je zastrupila svojega strica, svojo sestro in nekaj drugih oseb in katero je sodišče obsodilo na smrt. Pri tedanji obravnavi se je priznavalo, da toženkin mož ni ničesar vedel o umorih njegove žene, sedaj pa se je izkazalo, da je mož, visok državni uradnik, svoji ženi pri teh zločinih pomagal in da sta sodelovali tudi njegovi hčeri. Če se pomisli, da je bil gospod Joniaux za guvernerjem prvi javni funkcionar v Antwerpenu, si je lahko predstaviti utis, kateri je naredila vest, da je policija njega in njegovi hčeri zaprla.

* (Finančni stražnik morilec.) V Arcisateju blizu Vareseja v Italiji je te dni zapovednik ondotne finančne postaje moral odpotovati in je zato zapovedništvo izročil podbrigadirju Konstantiniju. Ta je finančnega stražnika Samo črtil iz dna duše in ga neusmiljeno trpinčil, radi česar ga je Sama vedno tožil. Ta dan je bil Sama v zaporu. Konstantini je vse stražnike poslal z doma, dva pa, Konti in Bordo, sta slutila, da namerava Sami kaj storiti, zato sta se skrila blizu vojašnice. Hkrati čujeta Samo klicati na pomoč. Konstantini je skušal siloma odpreti vrata zapora; imel je puško v rokah. Konti ga je hotel preplašiti in je ustrelil v zrak. Konstantini pa je pomeril nanj in ga ustrelil. Ne meneč se za umorjenca, je zopet skušal odpreti vrata in priti do Same. Krik in streljanje je privabilo odvetnika Rossija. Ko ga je Konstantini zagledal, ga je ustrelil, takisto tudi drugega stražnika Borda, potem pa zbežal. Orožniki ga doslej še niso mogli zaslediti.

* (Učenec Mascagnijev.) Italijanski listi priobčujejo nastopno mično dogodbico: Pod okni stanovanja Mascagnijevega je vrtel neki lajnar svojo lajno, v kateri je mej drugimi točkami imel tudi slavni „intermezzo“ iz opere „Cavalleria rusticana“. Vrtel je pa ročnico istotako hitro, kakor poprej pri brzi polki. Mascagni tega ni mogel dalje poslušati, hitel je na ulico in začel sam vrteti ročnico, počasno in skladbi primerno. Ob enem pa je povedal začudenemu in jezečemu se lajnarju, kdo da je in da pač najbolje ve, kako se mora svirati intermezzo. Lajnar ni odgovoril ničesar, drugo jutro pa je prišel zopet pod okna Mascagnijevega stanovanja in sviral intermezzo počasno in z umetniškim ritardando. Na lajni pa je imel pripet velik lepak,

na katerem so začudeni gledalci čitali: „N. N., učenec slavnega maestra Mascagnija“.

* (Električna železnica v Kahiri.) Dežela piramid bode dobila v kratkem električno železnico, ki bode delala hudo konkurenco kamelam in mulam, ki so bile dozdaj jedino občilo. Zgradila se bode namreč v mestu električna železnica ter se podaljšala do 12 kilometrov oddaljenih piramid.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta je nabrala na Igu vrla učiteljica gđ. Ana Praprotnikova na Igu 41 kron. Darovali so gg: Jakob Dolenc, župnik 10 k.; g. Josip Knific, katehet 4 k.; Alojzij Minatti, trgovec 4 k.; Janez Gams, kr. šol. nadzornik 2 k.; Franc Virant, predsednik kr. šol. sveta 2 k.; Jernej Toni, župan, 2 k.; Martin Novak, ud. kr. šol. sveta 2 k.; Martin Zdravje 2 k.; gospa Abn 1 k.; Fran Justin, trgovec 1 k.; Janz Grbec 1 k.; Luka Tominc 1 k.; Anton Debevc 1 k.; Franc Trošt, nadučitelj 4 k.; Josip Reich, učitelj 2 k. in nabiralka gđ. Praprotnikova 2 k. Živeli vrli izanci! Bog jim povrni tisočkrat, društvu pa nakloni še mnogo tako unetih učiteljskih prijateljev!

Brzojavke.

Dunaj 10. aprila. Permanentni odsek za premembo civilnopravnega reda je poročilo, katero je sestavil posl. Bärnreither, z malimi premembami odobril.

Dunaj 10. aprila. Oče finančnega ministra, tajni svetnik Ignacij pl. Plener, je imenovan kancelarjem reda železne kroze.

Dunaj 10. aprila. Vlada namerava poštno hranilnico premeniti v državno banko ter se je posluževati pri državnih operacijah.

Budimpešta 10. aprila. Današnji volilni boj v Topolezanyju je velikanski. Vzlic temu, da je na volišču 500 vojakov, se primerjajo vedno pretepi. Židje glasujejo vsi za Kossutha.

Belgrad 10. aprila. Vlada računa, da bode imela v novi skupščini 160 pristašev, opozicija pa 80. Liberalci in radikalci so se zjedini, da z eksodusom preprečijo novo drž. posojilo. V Somlineu je bil pri volitvi krvav boj. Jeden kmet je bil ubit, mnogo kmetov in orožnikov pa je bilo ranjenih.

London 10. aprila. Japonsko kitajska pogajanja glede miru se končajo še ta teden, ker je samo še jedna točka, glede katere se ni doseglo porazumljenje.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Gornjem gradu je imela leta 1894. 219.810 gld. 29 kr. prometa. Pristopilo je leta 1894. 68 novih zadrušnikov, ki s. vplačali 446 gld. deležev, izstopilo pa je 26 zadrušnikov, ki so vzdignili 206 gld. deležev, tedaj je pristopilo več zadrušnikov 42 in vplačalo več deležev za 240 gld. Hranilnih vlog vložilo se je leta 1894. od 235 vlagateljev 317 krat 47.959 gld. 73 kr., vzdignilo pa 143 krat 34.849 gld. 58 kr., tedaj več vložilo 13.110 gld. 15 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1893 je bilo 94.297 gld. 5 kr., kapitalizovane obresti od hranilnih vlog leta 1894. znašajo 3.767 gld. 4 kr., tedaj je stanje hranilnih vlog koncem leta 1894. 111.174 gld. 24 kr. Posojil se je leta 1894. izplačalo 132 zadrušnikom 169 krat 55.550 gld., vrnilo pa 21.453 gld. 39 kr., tedaj več izposodilo 34.096 gld. 61 kr. Stanje posojil koncem leta 1894. je 110.832 gld. Čisti dobiček leta 1894. znaša 1.483 gld. 43 kr. Vsled sklepa občnega zbora ima se od čistega dobička oddati: Ustanovnim zadrušnikom za l. 1893. in 1894. po 6% dividende 349 gld. 20 kr. Posameznim udom načelstva nagrada 350 gld. Podpore: a) Čitalnici v Gornjem gradu 10 gld. b) Savinski podružnici „Slov. planinskega društva“ 5 gld. c) Katoliškemu podpornemu društvu 5 gld. d) Dijaški kuhinji 10 gld., skupaj 729 gld. 20 kr. Ostanek čistega dobička po 754 gld. 23 kr. pridene se posebni rezervi. Posebna rezerva prejšnjih let znaša 1.844 gld. 43 kr. Doneski k posebni rezervi leta 1894. 422 gld. 62 kr. tedaj vsa posebna rezerva leta 1894. 3.021 gld. 28 kr. Splošna rezerva prejšnjih let znaša 533 gld. Vstopnina leta 1894. pa 114 gld., tedaj obedve rezervi skupaj 3.668 gld. 28 kr.

— Banka in hranilnica za Primorje na Šušaku pri Reki je imela dne 5. t. m. svojo glavno osnvalno skupščino. Društvena glavnica znaša 500.000 kron, namreč 5000 delnic po 100 kron. Vplačalo se je pa za delnice po 110 kron, tako da zavod prične delati takoj z rezervnim zakladom 50.000 kron. V ravnateljstvu je mej drugimi znanimi hrvatskimi veljaki tudi naš rojak veletržec g. Josip Gorup.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je poraba pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (4—5)

Kolesarski sport: Sloveča tvrda „W. Libkowitz & Cie.“ Dunaj I. Seilerstätte 17. ki ima velikansko zalogo najraznovrstnejših koles, izenadejala je leto sportni svet z zanimivo novotarijo. Ta tvrda razpisuje namreč 206 nagrad v vrednosti 21.155 kron, za koje bode tekmovati onim, ki se hoté zanje poganjati, katere nagrade se začnejo oktobra pri imenovani tvrdki izroče dotičnikom in katere si lahko pribori sleherni, ki si pri W. Libkowitzu & Cie. kupuje kolo. Tvrda s tem donasa sportu velike žrtve v denarju in v delu in bode rečeni razpis nagrad gotovo jako mnogo pripomogel v povzdigo in pospeševanje kolesarskega sporta.

Umrli so v Ljubljani:

5. aprila: Ivanka Ivan, delavčeva hči, 3 leta, Pred konjušnico št. 6.

6. aprila: Anton Dečman, pekov sin, 11 mesecev, Spitalske ulice št. 7. — Barbara Vidmajer, vdova, 79 let, Hrenove ulice št. 6. — Pavel Majer, zlatoklepov sin, 2 leti, Vožarski pot št. 6. — Ana Koman, posestnikova žena, 60 let, Poljanska cesta št. 71.

7. aprila: Jožef Waland, pilarjev sin, 2 meseca, Kurja vas št. 7.

V hiralnici:

6. aprila: Marija Berčič, gostija, 76 let.

V deželni bolnici:

6. aprila: Marija Jera, gostija, 61 let.

7. aprila: Franc Okorn, gostac, 54 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. aprila	7. jutraj	740.2	2.2° C	brezv.	megla	0.0
	2. popol.	740.7	11.4° C	sl. zah.	jasno	dežja.
	9. zvečer	741.6	7.2° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 6.9°, za 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. aprila 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 70 "
Avstrijska zlata renta	123 " 60 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 35 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 60 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 40 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1103 " — "
Kreditne delnice	404 " — "
London vista	122 " 30 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 72 1/2 "
20 mark	11 " 93 "
20 frankov	9 " 68 "
Italijanski bankovci	45 " 85 "
C. kr. cekini	5 " 73 "

Dne 9. aprila 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	152 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 " — "
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	133 " — "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. list	123 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " 25 "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 75 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	169 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	446 " — "
Papirnat rubelj	1 " 30 1/2 "

Glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Plonj, Marjine varo, Eger, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lpisko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inost, Bregu, Gurib, Genevo, Paris, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plonj, Marjine varo, Eger, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lpisko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 53 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpisko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plonja, Budejovice, Solnograda, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka-Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 47 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lpisko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plonja, Budejovice, Solnograda, Linc, Steyr, Paris, Genevo, Gurib, Breguice, Inost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Linc, Pontabel, Trbiša.
Ob 2. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabela, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 21 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabela, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne " " "
Ob 6. uri 50 min. večer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. jutraj iz Kamnika
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " "
Ob 6. uri 30 min. večer " " "

Razprodaja knjig

raznoterega obsežka, mej temi „Archiv für Heimatskunde Kraina“ mesto 16 gld. samo 1 gld. 50 kr.; letopisi „Matice“ po 15 kr. itd. Soteskina ulica št. 10, II. nadstr., 2 vrata. (400-1)

Trgovski pomočnik

zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in v pisavi, vzprejme se takoj, eventualno tudi nekoliko pozneje, v trgovino s mešanim blagom na Notranjskem. — Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (399-1)

Hruškovo moko (prachanda)

kupujem v vsaki poljubni množini. — Ponudbe in vzorce pošiljam tiskarji Emil Cifka, Praga, II., Mariánská ulice št. 18. (360-3)

Poletni ječmen

za setev, najboljše kakovosti, grajščinsko blago, prodaja najceneje (394-1)
Ivan Wakonigg
v Šmartnem pri Litiji.

Hišnika

išče podpisano vodstvo. Slovenskega jezika v govoru in pisavi zmožni prositelj mora biti trezen, doslužen vojak, krojaškega ali pa čevljarskega rokodelstva, katerega žena je spretna perica. Prednost ima tisti, kateri nima otrok.

Mezda znaša 10 gld. a. v. na mesec. Stanovanje je prosto, isto tako svečava ter kuhinjska in sobna kurjava. Kurjavo za pranje životnega perila učencev proti določenemu plačilu kupovati si mora hišnik sam.

Čas za zglašenje je določen do 4. maja, za nastop službe pa 17. maja t. l.

Vodstvo deželne kranjske vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem
dné 7. aprila 1895. (388-1)

Tone Ferfila

voši vsem prijateljem in znancem na Primorskem, ki so se zanj v bolezni zanimali

vesele velikonočne praznike!

Na veselo svidenje v lepi Gorici!

Kriko, dné 10. aprila 1895.

(404)

Pozor!

Distinkcije in emblemi za gasilna društva

se dobé najceneje v zalogi pri

J. S. Benedikt-u v Ljubljani.

Ceniki na razpolaganje. (348-4)

Mlada kostanjeva drevesa

sposobna za nasaditev drevoredov, čez 2 metra visoka, prodaja (367-2)

Jos. Lenarčič na Vrhniki.

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri oslovskem kašlju, influenci, boleznih na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvornica (1302-39)

konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Pristna Brnska suknena roba

za spomladno in poletno dobo 1895.

Kupon 3-10 met.	gld. 4.80 iz dobre
dolg za popolno	gld. 6.— iz boljše
obleko (suknjo,	gld. 7.75 iz fine
hlače, telovnik)	gld. 9.— iz finele
stane samo	gld. 10.50 iz najfineje

Kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—, blago za vrhne suknje, leden za turiste, črn peruvienne in dosking, blago za uniforme drž. uradnikov, najfineje gredašano tkanino itd. razpošilja po tovarniških cenah kot realna in solidna najbolj znana zaloga suknenege blaga

SIEGEL-IMHOF v Brnu.

Vzorci zastoj in poštnine prosto! — Jamči se za to, da pošiljke popolnoma odgovarjajo vzorcu.

Na uvaženje! S'avno p. n. občinstvo se zlasti opozarja, da se blago dobi mnogo ceneje, če se premo naroči, nego če se naroči od takih, ki sami isto pri nas kupujejo. Tvrdba Siegel-Imhof v Brnu razpošilja vse blago po pravih tovarniških cenah, ne da bi v račun jemala privetne kupovalce jako oškodujočega sleparskega „krojaškega popusta“. (139-18)

Konc. zavod za posredovanje služeb

A. Kališ-a

v Ljubljani, Preširnov trg

priporoča posle vsake stroke z izvrstnimi sprečevali čistitemu p. n. občinstvu.

Za takojšnji nastop službe potrebuje se: zanesljiv kočijaž, hišni hlapec in kuharice za privatne hiše in gostilne. (381-2)

Notarski uradnik

ki je v manipulaciji izvežban, vzprejme se v pisarno c. kr. notarja na Dolenjskem s I. majnikom t. l. Plača pa dogovoru. Pevci in v godbi izvežbani prosilci imajo prednost. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (395-1)

Malin

in zraven spadajoče posestvo

je na prodaj na Primskem pri Kranju. Vodna sila je dovolj močna za kako veliko podjetje. Mesto in železniška postaja v bližini.

Natančneje se izve pri posestnici Ani Kozelj na Primskem. (375-2)

Za Veliko noč

priporočam pristno

praško, graško in domačo gnjat (šunko)

kakor tudi izvrstne

kranjske klobase.

Dalje se priporočam slavnemu občinstvu za garniranje krožnikov in fin aspik.

Z velespoštovanjem

Marija Awanzo

Gledališke ulice št. 1.

(390-3)

Triumf - kravate

najnovejša, najelegantnejša fačona

dobivajo se le pri (346-3) A

J. S. BENEDIKTU

v Ljubljani.

Novosti za spomladno dōbo

v elegantnih

solnčnikih, cvetlicah in klobukih

(346-3) C slednji z nakitom in brez njega

čudovito cenó pri

J. S. Benediktu v Ljubljani.

Ilustrovani ceniki klobukov zastoj in poštnine prosto.

Ign. Fasching-a vdove ključavničarstvo

Poljanski nasip h. št. 8

Reich-ova hiša

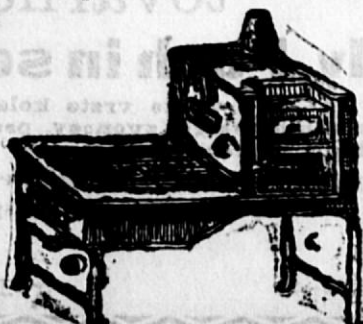
priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprostejših, kakor tudi najfinejših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade s pečnicami ali kahlami.

Popravljanja hitro in po cení.

Vnanja naročila se najhitreje izvršujejo. (340-4)

Št 9218.

Razglas.

(396-1)

Občinski svet ljubljanski je dovolil tudi za letos 300 gld. v ta namen, da mestni magistrat pošlje primerno število ubožnih skrofuloznih otrok v morske kopelji v Gradeži.

Magistrat to oznanja s pristavkom, da je prošnje za občinske podpore v omenjeno svrhu izročati mu do 1. maja letos in v njih posebno naznaniti, ali bode bolnega otroka spremljal kdo domačih sam do Gorice, ali ga bo treba tja poslati z najetim spremstvom.

Ozirati se bo magistratu pri podlitvi podpor v prvi vrsti na otroke, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Mestni magistrat ljubljanski

dné 12. aprila 1895.

Varstvena znamka.

J. ANĐEL-A

novi izumljeni

prekomorski prašek

(premijiran z najvišjimi častnimi nagradami)

ugonablja ščurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešičke, ptičje pršice, sploh vse žuželke

s skero čeznaravno hitrostjo in sigurnostjo, tako da od zalege mrčesovin ne ostane niti sledu.

Tovarna in razpošiljalnica:

(757-10)

J. ANĐEL, drogerija „pri črnem psu“, v Pragi, Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri gospodu Albinu Šliöar-jü, trgovcu, Dunajska cesta št. 9 in pri firmi Stupica & Mal, Marije Terezije cesta št. 1; v Kamniku pri gospodu Jos. Močniku, lekarnarju.

Iz konkurzne mase gospoda Vincenca Sket-a v Ribnici

proda se zaloga

kakor leži in stoji, obstoječa večinoma iz novo sortiranega manufakturnega in nekaj specerijskega blaga s prodajalnično opravo

ofertnim putem

toda le nad ceno 8000 gld. proti takojšnjemu plačilu. Potrditev oferta si oskrbnitvo mase pridrži na prosto voljo.

Ogledovanje posreduje konkurzne mase oskrbnik gospod Ignacij Gruntar, c. kr. notar v Ribnici.

Oferte vzprejema namestnik oskrbnika, gospod dr. Valentin Krisper, advokat v Ljubljani.

(369-3)

!Zadnji termin za oferte 20. april 1895!

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slat do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčijo zelodec; rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobloženem zelodecu z jedili in pijadami l. t. d.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotóvza v Ljubljani. (1010-30)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Če stojite

na stališču, da si omislite za Velikonočne praznike zares elegantno in poleg tega ceneno izprehodno paloo,

stopite

v zvezo s tvrdko

(397-1)

Fran Stampfel

v Ljubljani, na Kongresnem trgu, v „Tonhalle“.

Solnčnike

mične novosti, v največji izberi, po najnižjih cenah priporoča (398-1)

L. Mikusch

izdelovalec solnčnikov in dežnikov v Ljubljani, Glavni trg št. 15.

Klobuki za gospode
najnovejša moda za spomlad

priporoča

(346-3)

po tovarniških cenah

J. S. Benedikt

v Ljubljani.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštnine prosto.

W. Libkowitz & Co., Dunaj, I., Sollerstätte 17. Zagreb, Illova 30.

Kolesa iz tvornice orožja, Libkowitz in Brennabor. Na debele! Na drobne!

Na kolesa, ki so pri nas kupljena, možno je dobiti

206 premij v vrednosti 21.155 kron.

Preprodajalci in zastojniki se iščejo v vseh krajih. — Ceniki zastoj in poštnine prosto. (337-3)

Najboljši in najcenejši stroji!

Deželna

Rogaška slatina

priporočevana od najimenitnejših medicinskih avtoritet.

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača, zlasti pri epidemijah.

Styria-vrelec, izkušeno zdravilo za obolele prebavne organe.

Razpošilja se po deželnem oskrbnitvu vrela v Rogatec-Slatina. Glavna zaloga pri Ivanu Liningerju in Mihajlu Kastnerju v Ljubljani. (350-2)

Kravate

za glavno sezono najmanje 600—800 dvanajstin

v vseh običajnih oblikah in barvah in najnovejšega kroja in

vojaške kravate

patent Schatzl

brez gumb, zaponke, spona, samo za vtikati, dobivajo se po najnižjih cenah (387-2)

jedino pri

C. J. Hamannu

v Ljubljani, Glavni trg št. 8.

Ugodna prilika!

Likvidacija tovarne za izdelovanje usnjatih rokovic. (393-2)

Samo pet dnij!

Šelenburgove ulice šte. 4.

Rokovice glače za dame, barvaste in

črne, s 4 gumbami	gld. —60
Rokovice iz jančje kože, s 4 gumbami	—80
Rokovice iz kozličeve kože s 4 gumbami	1—
Rokovice iz kože „Dante“	1-25
Rokovice švedske s 6 gumbami	1—
Rokovice glače in švedske s 14 gumbami	1-75
Rokovice s kožuvinovino podšite	1-50

Rokovice za gospode, barvane, z 2

gumbami	—60
Rokovice iz jančje kože, črne, z 2 gumbami	—80
Rokovice iz kozličeve kože, dvojno šite	1—
Rokovice za dečke, navadne	—50
Rokovice za dečke, podšite	—70
Vojaške glače in kaster-rokovic	—80
Kaster-rokovic I. vrste	1.25

Zaloga biciklov:

F. Čuden

Ljubljana.

Javljam slavnemu p. n. občinstvu, da sem prevzel glavno zastopstvo za Kranjsko tovarne za bicikle

lv. Puch in sodrugi v Gradcu.

Poleg vsake vrste koles imam veliko zalogo svetilk, ključev, zračnih sesalk, zvoncov, pedalov, sploh vse, kar je za kolesarski šport potrebno.

Vse to dobiva se po jako nizkih cenah.

Priporoča se z največjim spoštovanjem

F. Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.